

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 15C/220/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514203194
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2016:2514203194.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v spore žalobcu: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., so sídlom Mlynské nivy 44/a, 825 11 Bratislava, IČO: 35 815 256, zastúpeného: Tomáš Kušnir, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanému: E. K., X.. XX.XX.XXXX, V. L. Š.X. XXXX/XX, XXX XX J., o zaplatenie 643,16 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 12.05.2014 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 643,16 eura spolu s úrokmi z omeškania a náhradu trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalovaný mal v zúčtovacom období od 19.4.2009 - 21.09.2010 na základe oznámenia Mestského úradu Piešťany trvalý pobyt na adrese odberného miesta: Š. XXXX/XX, XXX XX J.. Nebohá H. K., X.. XX.XX.XXXX (ďalej ako „odberateľ“), ktorá zomrela dňa XX.XX.XXXX uzatvorila Zmluvu o dodávke plynu pre domácnosť dňa 01.10.2005 s adresou odberného miesta: Š. XXXX/XX, XXX XX J. (ďalej len „zmluva“). Po jej smrti nedošlo k odhláseniu odberu zemného plynu ani k zmene odberateľa, preto žalobca naďalej poskytoval dodávky plynu na odberné miesto podľa zmluvy, za čo odberateľovi vystavil faktúry: č. XXXXXXXXXXXX na sumu 876,32 € so splatnosťou dňa 31.05.2010, fa č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1,20 € so splatnosťou 24.6.2010, fa č. XXXXXXXXXXXX na sumu 1,20 € so splatnosťou 19.07.2010 a fa č. XXXXXXXXXXXX na sumu 145,41 € so splatnosťou 04.11.2010, pričom suma z faktúry č. XXXXXXXXXXXX bola započítaná s opravnou faktúrou č. XXXXXXXXXXXX s preplatom 282,27 € a súčasne k tejto faktúre žalobca eviduje úhradu zo dňa 4.6.2010 vo výške 98,70 €, a teda dlžná suma z fa č. XXXXXXXXXXXX je 495,35 €, celková dlžná suma z týchto faktúr predstavuje sumu 643,16 €. S poukazom na to, že žalovaný mal v zúčtovacom období od 19.4.2009 - 21.09.2010 trvalý pobyt na adrese odberného miesta, došlo na jeho strane k bezdôvodnému obohateniu, keďže dodaný zemný plyn možno považovať za majetkový prospech, ktorý žalovaný získal bez právneho dôvodu. Čo sa týka prostriedkov procesného útoku, žalobca okrem vyššie uvedených skutkových tvrdení označil v žalobe dôkazy (navrhol vykonať dokazovanie): žiadosť o poskytnutie informácií, oznámenie MÚ Piešťany, printscreen zmluvy o dodávke plynu, obchodné podmienky, predmetné faktúry, cenník externých služieb a odstúpenie od zmluvy.

2. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril, prostriedky procesnej obrany nepoužil žiadne, na pojednávanie sa nedostavil.

3. Žalobca sa na výzvu súdu písomne vyjadril k aplikácii ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. dňa 11.09.2014 (č.l. 41) s tým, že svoj nárok odvodzuje z titulu úmyselného bezdôvodného obohatenia

zo strany žalovaného, žalobca dňa 27.06.2013 zistil, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, a to zo správy Mestského úradu Piešťany zo dňa 26.06.2013. Uvedená skutočnosť je dôležitá z pohľadu začiatku plynutia premlčacej doby, či už trojročnej alebo desaťročnej. Podľa žalobcu sa jedná o prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia sa na strane žalovaného, nakoľko tento musel vedieť, že za odobratý plyn musí riadne zaplatiť. Vzhľadom na to nemožno nárok považovať za premlčaný z hľadiska desaťročnej premlčacej doby. Súčasne sa vyjadril k samotnej aplikácii § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., keď s poukazom na nálezy Ústavného súdu SR (PL. ÚS 16/95, PL. ÚS 36/95, III. ÚS 348/06) má za to, že priamym aplikovaním vyššie uvedeného § 5b dochádza k značnému narušeniu princípov právneho štátu v zmysle Ústavy SR, súd by porušil zásadu ustanovenú v čl. 152 ods. 4 Ústavy SR. Súčasne poukázal na stanovisko sudcu Milana L'álíka.

4. Súd nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie, pričom po vyvolaní veci zistil, že sa na pojednávanie dostavil zástupca žalobcu, nedostavil sa žalovaný, ktorý svoju neúčast' neospravedlnil. Súd rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalovaného, nakoľko jeho účasť na pojednávaní nepovažoval za nevyhnutnú a otvoril pojednávanie (§ 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“). Súd ešte k predvolaniu žalovaného uvádza, že predvolanie na pojednávanie mu bolo doručené (postupom podľa § 111 ods. 3 CSP) dňa 29.09.2016, pričom pojednávanie bolo dňa 4.10.2016. K zachovaniu lehoty pre žalovaného na prípravu na pojednávanie v zmysle § 178 ods. 2 CSP súd uvádza, že žalovanému síce bolo doručené predvolanie dňa menej ako päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať, avšak ako zákon ustanovuje, predvolanie sa doručuje strane alebo jej zástupcovi tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Uvedená lehota je poriadkovou lehotou a súčasne umožňuje jej skrátenie, čomu zodpovedá pojem „spravidla“. Súd má za to, že žalovanému nebolo potrebné v tomto prípade zachovať plnú lehotu päť dní na prípravu na pojednávanie, nakoľko žalovanému bolo doručované už predvolanie bez žaloby a príloh k nej, mal predtým dostatok času sa riadne pripraviť.

5. Súd následne určil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci (§ 181 ods. 2 CSP).

6. Žalobca na pojednávaní odkázal na písomné vyhotovenie žaloby ako i ostatných vyjadrení založených v spise, žiadal žalobe vyhovieť. Vo vzťahu k otázke premlčania sa pridrižoval písomného vyjadrenia zo dňa 11.09.2014, pričom sa bližšie nevedel vyjadriť, prečo boli až dňa 13.06.2013 zisťované skutočnosti týkajúce sa užívania predmetnej nehnuteľnosti na odbernom mieste za obdobie od 19.04.2009 do 21.09.2010. Čo sa týka úhrady vo výške 98,70 eura, žalobca sa nevedel vyjadriť, kto túto úhradu vykonal.

7. Súd vykonal dokazovanie listinami: žiadosťou o poskytnutie informácií, oznámením MÚ Piešťany, interným dokumentom žalobcu - printscreen zmluvy o dodávke plynu, obchodnými podmienkami žalobcu, faktúrami žalobcu, upomienkou, cenníkom externých služieb, odstúpením od zmluvy a zistil tento skutkový stav veci:

8. Písomnou žiadosťou zo dňa 13.6.2013 žalobca žiadal od MÚ Piešťany informáciu za účelom identifikácie osoby, ktorá bola v zúčtovacom období od 19.4.2009 do 21.9.2010 užívateľom nehnuteľnosti na adrese odberného miesta: Š.X. XX/XXXX, J.. Z odpovede Mestského úradu Piešťany zo dňa 26.6.2013 vyplýva, že žalovaný má trvalý pobyt od 10.03.1982 na adrese: Š. XX/XXXX, J..

9. Z interného dokumentu žalobcu - printscreen zmluvy o dodávke plynu č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že na odbernom mieste: Š. XX/XXXX, J. žalobca eviduje od 01.10.2005 odberateľa: H. K..

10. Žalobca vyúčtoval H. K.:

- faktúrou č. XXXXXXXXXXXX sumu 876,32 €, splatnosť dňa 31.05.2010, a to za fakturačné obdobie od 19.4.2009 do 18.4.2010,
- faktúrou č. XXXXXXXXXXXX sumu 1,20 €, splatnosť dňa 24.6.2010, a to za vystavenie a zaslanie upomienky (suma vyplývajúca z cenníka žalobcu účinného od 1.6.2010 - čl.1.22),
- faktúrou č. XXXXXXXXXXXX sumu 1,20 €, splatnosť dňa 19.7.2010, a to za vystavenie a zaslanie upomienky (suma vyplývajúca z cenníka žalobcu účinného od 1.6.2010 - čl.1.22),
- opravnou faktúrou č. XXXXXXXXXXXX k faktúre č. XXXXXXXXXXXX preplatok vo výške 282,27 €,

- faktúrou č. XXXXXXXXXXXX sumu 145,41 €, splatnosť dňa 04.11.2010, a to za fakturačné obdobie od 19.4.2010 do 21.9.2010, teda celkovo v sume 741,84 € (bez úhrady vo výške 98,70 €).

11. Obsahom pokusu o zmier žalobcu zo dňa 20.03.2014 bola výzva pre žalovaného na úhradu dlžnej sumy 643,16 €.

12. Z doručky v súvislosti s doručovaním odstúpenia od zmluvy H. K. žalobca dňa 16.9.2010 (č.l. 24) zistil, že táto osoba zomrela, preto jej ani zásielka nebola doručená.

13. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

14. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

15. Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

16. Podľa § 100 ods. 1, 2 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

17. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

18. Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

19. Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

20. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 3,4 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

23. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne, a preto ju bolo potrebné zamietnuť. Vykonaním dokazovaním súd zistil, že žalobca svoj nárok uplatnený žalobou z titulu bezdôvodného obohatenia sa žalovaného odvodzuje od právneho vzťahu, ktorý vznikol medzi žalobcom ako dodávateľom zemného plynu a osobou: H. K. ako odberateľom plynu (tvrdenia žalobcu), z čoho možno vyvodiť záver (a nenamietal ho ani žalobca), že tento právny vzťah bol spotrebiteľským vzťahom, a teda nárok žalobcu voči žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia má svoj základ v spotrebiteľskej zmluve. Z odôvodnenia žaloby ako i ďalších vyjadrení žalobcu vyplýva, že titulom k požadovanému finančnému plneniu zo strany žalovaného v prospech žalobcu je bezdôvodné sa obohatenie žalovaného (podľa žalobcu sa jednalo o úmyselné bezdôvodné obohatenie), ktoré malo

vzniknúť tým, že žalovaný mal v zúčtovacom období od 19.4.2009 - 21.09.2010 trvalý pobyt na adrese odberného miesta, t.j. Š. XXXX/XX, XXX XX J., žalobca na toto miesto dodával zemný plyn (z dôvodu že po smrti H. K. neprišlo k odhláseniu alebo k nahláseniu zmeny odberateľa), a teda došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, keďže dodaný zemný plyn možno považovať za majetkový prospech, ktorý žalovaný získal bez právneho dôvodu. O úmyselné bezdôvodné obohatenie podľa žalobcu sa jednalo preto, že žalovaný musel vedieť, že za odobratý plyn musí riadne zaplatiť. Nakoľko nárok žalobcu má svoj pôvod v spotrebiteľskej zmluve (vzťahu), súd sa s poukazom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. musel zaoberať „ex offo“ otázkou premlčania uplatneného nároku (bezdôvodného obohatenia). Nakoľko sa podľa tvrdenia samotného žalobcu jednalo o bezdôvodné obohatenie, v danom prípade bolo potrebné aplikovať osobitnú subjektívnu premlčaciu dobu v dĺžke dva roky (§ 107 ods. 1 OZ), resp. objektívnu premlčaciu dobu v dĺžke tri roky (§ 107 ods. 2 OZ). V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že objektívny začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pri vydaní plnenia z bezdôvodného obohatenia (v zmysle § 107 ods. 1 OZ) nastáva dňom, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, s čím právne argumentoval aj žalobca, pričom poukazoval na to, že až dňa 27.6.2013 zo správy MÚ Piešťany sa dozvedel o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Súd však pri vzťahu subjektívnej (2 ročnej) a objektívnej (3 ročnej) premlčacej dobe na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia uvádza, že tieto premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia nezávisle na sebe, avšak subjektívna sa môže uplatniť výlučne v rámci plynutia objektívnej a skončí sa najneskôr s ňou; objektívna sa teda nemôže predlžovať o dobu subjektívnej lehoty. Vychádzajúc pri premlčaní bezdôvodného obohatenia z toho, že pri objektívnej premlčacej dobe sa toto právo premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo, poukazujúc na vyúčtovacie faktúry žalobcu možno konštatovať, že k bezdôvodnému obohateniu došlo najneskôr dňa 21.9.2010 (nárok žalobcu bol uplatnený za vyúčtovacie obdobie od 19.4.2009 do 21.9.2010), a teda premlčacia doba (objektívna trojročná) začala plynúť najneskôr dňa 22.9.2010 a uplynula dňa 22.9.2013. Žaloba však bola na súd doručená po uplynutí tejto premlčacej doby, a to dňa 12.5.2014. Čo sa týka dvoch vyúčtovacích faktúr v sumách po 1,20 €, v tomto prípade sa nejednalo o bezdôvodné obohatenie sa (nedošlo k žiadnemu plneniu), bolo potrebné teda vychádzať zo všeobecnej 3 ročnej premlčacej doby, a teda vychádzajúc z lehoty splatnosti týchto faktúr, premlčacia doba u nich začala plynúť najneskôr dňa 20.7.2010 (splatná dňa 19.7.2010) a uplynula dňa 20.7.2013, teda taktiež v čase podania žaloby bolo toto právo už premlčané. V tejto súvislosti súd uvádza, že žalobca mal už dňa 16.9.2010 vedomosť o tom, že H. K. zomrela, a preto ak chcel svoje právo uplatniť ešte v premlčacej dobe, mal byť v tomto smere aktívnejší a nepodávať žalobu až dňa 12.5.2014. Čo sa týka právneho názoru žalobcu, že na strane žalovaného išlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie, nakoľko tento musel vedieť, že za odobratý plyn musí riadne zaplatiť, s týmto súd nemôže súhlasiť, pričom súd vychádza z toho, že žalobca ani len nepreukázal, že práve žalovaný je tým subjektom, ktorý by sa na jeho úkor mal bezdôvodne obohatiť (či už úmyselne alebo z nedbanlivosti). Vychádzať pritom z údajov o trvalom pobyte žalovaného zhodného s adresou odberného miesta vo vyúčtovacom období nie je dôvodné a ani správne, nakoľko trvalý pobyt má len evidenčný charakter (§ 3 ods. 3 zákona č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky) a nemôže dať relevantnú odpoveď na to, kto sa v prípade poskytnutého plnenia na adrese trvalého pobytu na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil (napr. nemožno vylúčiť prenájom nehnuteľnosti na odbernom mieste, atď.). Pritom ťažisko dôkazného bremena na preukázanie skutočnosti, že práve žalovaný sa bezdôvodne obohatil bolo na žalobcovi, ktorý ho v danom prípade podľa názoru súdu prvej inštancie neuniesol. Už len uvedené by mohlo byť dôvodom na zamietnutie žaloby žalobcu, bez potreby sa zaoberať prípadným premlčaním. Napokon súd uvádza, že ani samotný žalobca nevedel uviesť, kto vykonal úhradu vo výške 98,70 € dňa 4.6.2010, teda kto eventuálne od neho prijímal dodávaný zemný plyn a teda dňa 4.6.2010 vykonal z tohto dôvodu predmetnú úhradu. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie žalobu ako nedôvodnú zamietol, pričom na posilnenie tohto právneho posúdenia odkazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 21.10.2010 vo veci sp. zn. 11Co/819/2014, v ktorej odvolací súd riešil obdobný spor, pričom potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorý žalobu v obdobnej právnej veci zamietol i z dôvodov, ktoré boli uvedené súdom prvej inštancie v danej veci.

24. Čo sa týka ešte vyššie citovaného ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., k jeho aplikácii súd prvej inštancie uvádza, že toto je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a je treba ho aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Keďže žalobcom uplatnený nárok má svoj pôvod v spotrebiteľskej zmluve, bol súd v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. (ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy) povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku žalobcu,

a teda prihliadnuť na premlčanie ex offo, t.j. zo zákona (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 9Co/295/2013 zo dňa 19.08.2014), teda aj bez toho, aby sa žalovaný premlčania sám dovoľával. Právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom je potrebné zdôrazniť, že žaloba bola na súd podaná dňa 12.05.2014, teda už v čase účinnosti tohto ustanovenia.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, nakoľko žalovaný je tou stranou sporu, ktorá mala plný úspech vo veci (§ 255 ods. 1 CSP), keďže žaloba žalobcu bola zamietnutá. Súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP rozhodol len o nároku na náhradu trov konania, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Piešťany, v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Z každého podania musí byť zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).